

[Hans Toft.]

rede fastsat en bestemt procentsats for dette fradrag og da hvilken?

Jeg skal til slut sige, at det konservative folkeparti ikke stiller sig positivt bag de intentioner, der ligger i dette forslag om en begrænsning af opsparingsordningerne. Vi vil gerne være med til at se på, hvordan vi kan forenkle skattelovgivningen, men som det fremgår, er det langt fra teknik, men derimod principielle omlægninger af opsparingsordningerne, forslaget tager sigte på. Det er et nyt anslag mod den private opsparing og ikke blot en teknisk reform.

For ganske få år siden gennemførtes her i tinget en forenkling af de opsparingsordninger, som også her omtales. Nu lægger SF op til en ny reform, ganske vist med et helt anderledes indhold. Jeg kan som sagt ikke love en særlig positiv indstilling fra det konservative folkeparti; vi vil ikke være med til at begrænse den private opsparing yderligere, men vil gerne være med til at se på, hvordan vi kan forenkle vort skattesystem.

Jens Foged: Jeg har egentlig haft nogen sympati for at forenkle på mange af disse områder og bl.a. også for tanken om fradrag nu og da i skatten i stedet for i indkomsten. Jeg har gang på gang, når den højtærede finansminister er kommet ind på disse problemer, givet udtryk for en vis sympati. Men jeg må indrømme, at når det nu er hr. Ømann, der kommer med forslaget, bliver jeg bange, for så er det kommet over i en gade, hvor jeg normalt ikke har min færd. Så er det nemlig, som om der nu skal gribes ind over for visse ordninger, som fremmer opsparingen. Deri begrundes min frygt. Jeg ønsker den private opsparing fremmet mest muligt, så jeg må nok ligesom trække mig lidt tilbage, hvis ikke finansministeren kan give tilsagn om, at dette foretagende ikke bliver drevet for vidt.

Når man ønsker det over i skatten i stedet for i indkomsten, er det på grund af noget, vi selv er skyld i, rent skattepolitisk. Vi kunne bare lade være med at have så skrap en progressiv skatteskala. Det er jo den egentlige årsag. Hvis vi havde proportional skat, var problemet løst, og hvis det er det, man kan tænke sig for at forenkle skattevæsenet, er vi parat til at diskutere det.

Nu bruger man hele tiden udtrykket skattefradragjunglen. Jeg tror sådan set, at det er — undskyld, jeg siger det — lidt af et popord. Det er på samme måde, som når man i fjernsynet ser, at skattevæsenet udsender skemaer, og så står vedkommende journalist og viser 40 skemaer, taber dem én gang og viser dem én gang til. Så bliver det til noget. Men faktum er, at den enkelte borger ikke skal have fat i særlige mange af dem. Skattevæsenet og skattevæsenets embedsænd skal have fat i dem, men den enkelte borger kan koncentrere sig om forholdsvis få skemaer, og derfor er det ikke nær så tovligt, som det ser ud til i den øjeblikkelige hetz, som så mange anført af en enkelt person deltager i.

Jeg tror derfor, at vi kan forenkle det uden at gå helt så vidt som her forslået, og med hensyn til fradragjunglen mener jeg, at der er mange ting, der er rigtige, og som vi ikke under indtryk af denne hetz skal gå og luge bort.

Vi er villige til at se på også disse ting i skatteudvalget. Men vi mener, at en mildning af den progressive skala kunne medvirke til, at uretfærdighederne blev afbødet, uden at man gik over til en helt, helt anden måde at begrænse på.

Bernhard Baunsgaard: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning har to led. Dels vil man have gennemført en forenkling af de eksisterende fradrag, dels vil man have fremsat et lovforslag om at fjerne visse ordninger fra skattelovgivningen, således at staten direkte betaler ind til de pågældende institutter, banker og livsforsikringselskaber.

Det første, at gennemføre en forenkling af de eksisterende fradrag for opsparing, pensionsforsikring og pension, vil jeg gerne være med til at se på. Så vidt jeg i hast kan regne op, findes der op mod en snes forskellige ordninger: livsforsikring med rente, på rate, med indskud, pensionsforsikring, livrente, tjenestemandspension, arverente, overlevelsesrente, annuitetsforsikring, livrente med udbetaling og meget andet. I alt skal vi såmænd nok nå op på den anden side af de tyve.

Når vi er inde på her i al almindelighed at tale om at se på de eksisterende fradrag, forstås jeg ikke, hvorfor man ikke går dem